

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Iuuenis d[a]emone[m] pro vxore duce[n]s.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

VIII.

Vincent. l. 3.
Hist. V. Vicius
l. 2. c. 46. de
præstigijs
dzm.

Quamquam nonnulli, ingratijs suis, sint caussa bonæ separationis. Mirabile est, quod complures scribunt auctores, in egregiâ admonitionem eorum, qui se temerè cuius credunt, & notas ignotasque mulieres, nullo discrimine, in familiaritatem, in domum, in thalamum & connubium admittunt. In Sicilia, sub Rogerio, iuuenis quidam strenuus, & natandi apprime peritus, circa crepusculum exierat, &, lucente luna, astus diurnos in mari temperabat. Ibi, dum aquis fertur, & iucundè lauat, fortasse & inuerecundè, videt mulierem post se natantem, haud secus ac socium aliquè ludere gestientè, aut volentè mergere eum, qui prænatabat. Apprehensam igitur crinibus in littus extrahit, quasi ex Acidalijs fontibus è tribus gratijs vnam. O prædonem! ô prædam! ô infelicem piscationem! Putat se Andromedam reperisse, aut incidisse in Dianam lauandam, & non timet, ne fiat Actæon. Dum eam in ripa sedentem capillis tenet, affatur comissimè & interrogat: Quenam sit, aut vnde huc veniat? sed multis quæstionibus ne verbum quidem extorquet. Satis ea erat magna suspicandi caussa; &, nihil boni subesse, vel silentium ipsum loquebatur. Sed cæca est cupiditas, facilè excusat, quod amat. Cetera nolo dicere. Certè quia ei placuit, pallio opertam secum domum duxit; quin & duxit in vxorem. O temeraria iuuentus! ô improvida aras, quoties te existimas esse cum homine, & es cum dæmone! Iam diu cum hac Nympha habitauerat adolescens, & verò etiam elegantem admodum filium ex ea susceperat, cum eum aliquando optimorum vnus sociorum visitauit. Venerunt forè in eum sermonem, vt de vxoris patria, & stirpe quereretur. Respondit vecors maritus, nihil se earum rerum scire, nisi quòd è mari illam, quasi murænam extraxerit, arque interea verbum ex illa nullum quiuerit exprimere. Cui socius meliùs sapere assuetus: *Quantum video, inquit, profecto Phantasma est tua vxor, atque è Tartareis laruis vna. Egone silere illam tam diu paterer? ego non adigerem ad edendam veritatem? Ego cum Sigalionis filia, aut cum Angerona ipsa habitarem? Fraus est certa. Harpyia aliqua hîc latet. Verberibus verba extunderem, si verbis responsum non impetrarem.* Expauit iuuenis maritus ad hanc ob-

iurgatio-

iurgationem veteris amici. Mox etiam excanduit. Itaq; ferro correpto vxorem aggressus fari iussit. Qua nescio quid barbarum infrendente, minitari cœpit, se filium, quem ex ea sustulerat, interfectorum illico, ni loqui vellet, suamque originem, & solum patrum fateri. Ad quas minas, *Va misero tibi*, inquit illa, *vilem perdis vxorem, dum me effari cogis. Mansissem tecum, ac in rem tuam esses, si iniunctum mihi silentium permisisses. Nunc autem me posthac non aspicias.* Cum dicto euauit, ostenditq; se vmbra, aut nubem, illum Ixionem fuisse. Neq; fatis fuit, vxorem æquè celeriter amissam, ac leuiter acceptam esse, puer quoque, vbi adoleuit, cœpit marinum balneum frequentare. Tandem igitur, die quodam, multis natando sese oblectantibus, inter alios, etiam is ipse denuo in vndis brachia quatiens exultauit; occurrit ergo illi, omnibus spectantibus, seu marina mulier, seu phantastica Siren, atque ex omnium oculis abripuit, nunquam postea amplius visum. Sic & vxorem, & filium perdidit festinus & præceps nuptiator. Simile quid circumfertur de Melusina, quod si fabulam sapit; fabula tamen non est, quod in nostra vicinia constat euenisse: vt profectò in iocum trahere non debeant, qui eundem scopulum cauere iubentur. Ah quot vel ego noui iuuenes, quot viros sic deceptos, vt dum putarent se Iunonē habere, aut aliam mulierem, ipsum eacodæmonem, ambabus vlnis amplecterentur; atq; ita capientes caperentur! Quanto tales beneficio afficit, qui tali eos connubio liberat? liberat enim à pessima mali dæmonis seruitute. Quamuis (prò dolor!) plerumque hoc connubium nimis solet esse insolubile; tamen amabile non est, sed miserum & detestandum: & tali vitæ utiq; debet mors præoptari.

Quid si & sanctus quidam amor nonnullos coniuges vita priuat, vt coniuges suos in vita seruent? *Maiorem hac dilectionem nemo habet, vt animam suam ponat quis pro amicis suis.* S. Candida iunior, Neapoli, anno Christi 532. nobilibus parentibus orta à teneris vnguiculis pietati & misericordiæ erga pauperes addictissima; nunquam otiosa, semper aut lectione, aut precatione, aut meditatione, aut æqualium exhortatione, aut dissidentium conciliatione occupata; vt parentum obedi-

IX.

Ioan. 15. 13.

Ferrarius
4. Septemb.

Aaaa 2

ret